І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 36. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ЛЮТОГО 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 25, 1966 No. 36. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 24-го лютого 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ВИМАГАЄ, ЩОБ КОНҐРЕС СХВАЛИВ ВИДАТКИ НА ОЧИЩУВАННЯ ПОВІТРЯ І РІК, щоб створити здорове й приємне довкілля для американського народу. Президент переслав Конґресові окреме звернення в цій справі, в якому говорить про природні ресурси цієї країни та про консервацію їх. Треба підбати, щоб було чисте повітря, яким люди віддихають, та щоб була чиста і здорова вода, яку нарід п'є і в якій купається, та щоб зберегти ті гарні околиці, серед яких люди живуть та відпочивають. На цю шіль Президент покищо передбачає $50,000,000 в бюджеті на 1967-ий рік. Але Президент заявив, що на цю ціль треба буде видати в найближчих роках від $7ох до $10 більйонів, бо треба буде очистити всі американські ріки.

КОНҐРЕС В ПРИСПІШЕНОМУ ТЕМПІ СХВАЛЮЄ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ ПОДАТКІВ, — як це ствердив підсекретар скарбу Джозеф В. Барр. Він промовляв на зборах Крайової Ліґи Забезпеченевих Товариств у Вашинґтоні і сказав, що він побоювався, що Конґрес буде заповолі діяти при схвалюванні податкового законопроєкту, і це матиме некорисний вплив на економіку країни. Тепер Барр заявив, що його побоювання не було оправдане, і тому можна сподіватися, що Конґрес прихильно поставиться і до урядового проєкту про збільшення прибуткових податків, якщо такий проєкт буде в цьому році потрібний.

КУРЕННЯ ЦИГАРОК СПРИЧИНЯЄ БІЛЬШЕ СМЕРТНИХ ВИПАДКІВ І В ЖІНОК, як це виявили вперше переведені на більшу скалю досліди над чоловіками-курцями і над тими жінками, що люблять курити. Досліджували 440,558 чоловіків і 562,671 жінку. Чоловіки-курці у віці від 35-ох до 84-ох років вмирали від пістряка легенів аж 111 на 100,000, а некурці тільки 12, що становить 920 відсотків більше курців, як некурців. Між жінками цей відсоток представляється так: на 100,000 курців-жінок від пістряка легенів вмирає 16, а жінок, які не курять, тільки 7, що становить у відсотках, що 220 відсотків більше смертних випадків є між жінками-курцями, як некурцями внаслідок пістряка легенів.

МІСЦЕВІ УРЯДИ СОЦІЯЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДУТЬ КАМПАНІЮ ЗА ЗГОЛОШЕННЯ НА МЕДИЧНУ ОПІКУ. Зголошуватися на медичну опіку в рамах соціяльного забезпечення можна до 31-го березня ц.р. Це саме відноситься і до зголошення на забезпечення в справі платень лікарських винагород, за яке треба буде платити по $3 місячно, а стільки ж само доплачуватиме Уряд. Право зголошуватися мають всі особи, які закінчили перед 1-им січня ц.р. 65 років, без огляду на те, чи вони є членами соціяльного забезпечення чи ні. Хто не зголоситься до 31-го березня, той зможе це зробити аж за 18 місяців після того.

ВІЙНА У В'ЄТНАМІ ЗАКІНЧИТЬСЯ БЕЗ МИРУ, ЯК І ЗАЧАЛАСЯ БЕЗ ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ, — передбачає журнал „Лайф" в числі з 25-го лютого. Це станеться, на думку „Лайфу" ще цього року або в 1967-му році. Це передбачення зроблене на таких основах: стабільність теперішнього уряду в Південному В'єтнамі, збільшенні його збройних сил та на щораз ліпшій техніці у веденні партизанської війни. Автор статті, редактор „Тайму" Ґедлі Доновен хвалить теперішню політику Білого Дому в справі В'єтнаму, але нарікає на те, що Уряд не вміє належно вияснити своєї політики та заявляє, що він мусить вести війну у В'єтнамі тільки тому, що має відповідні міжнародні договори.

У СВІТІ

ЛОРД ЧАЛФОНТ З ПОЧОТУ БРИТІЙСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА ГАРОЛДА ВІЛЬСОНА, ЯКИЙ ПЕРЕБУВАЄ З ВІЗИТОЮ У МОСКВІ, ПЕРЕВІВ в середу 23 ц. м. чотири години у північно-в'єтнамській амбасаді у Москві на розмові з шарже д'аффер Лі Чанґом. В його товаристві був член британської амбасади у Москві Томас Брімелов. Північно-в'єтнамського амбасадора Нґусна Ван Кінха нема тепер у Москві. Це побачення підготовив британський амбасадор у Москві сер Джофрі Гаррісон. Прем'єр Вільсон заявив, що „відкрито безпосередній шлях до Ганою". Розмова йшла про можливості замирення у В'єтнамі.

ВІЙСЬКОВИЙ ПЕРЕВОРОТ У ҐАНІ ВІДСУНУВ ВІД ВЛАДИ ґанського диктаторського президента Кваме Нкрумаха, який саме тепер знаходиться в дорозі через Пейпінґ до столиці Північного В'єтнаму і Ганою, куди запросили його тамошні комуністи. Уряд Кваме Нкрумаха розігнаний, його монопольна Конвенційна Народна партія розв'язана. Однак покищо подробиці того перевороту неясні і вістки з Ґани скупі, бо сполучення з закордоном перервано. Ґана дістала самостійність в 1957 році і Кваме Нкрумах став її першим прем'єром, а в три роки потім президентом, скасувавши всі свободи та розправляючись безскрупульно з своїми противниками. Вістка про переворот знайшла його в Бірмі, але китайські комуністи все одно приготовляли йому парадне привітання.

АЛЬДО МОРО СТАВ ПРЕМ'ЄРОМ НОВОГО ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ після 33-денної кризи. Той уряд знову центро-лівий, спирається на коаліції християнських демократів, двох соціялістичних партій і лібералів. Міністром закордонних справ є знову Амінторе Фанфані, який зрікся був того становища в попередньому уряді Альдо Мора.

ПЕРШИЙ ЛОРД БРИТІЙСЬКОЇ АДМІРАЛІЦІЇ, АДМІРАЛ СЕР ДЕЙВІД ЛУС ЗРІКСЯ свого становища на знак протесту проти рішення британського уряду — припинити розвиток британської морської фльоти й, замість того, закупити далекосяжні бомбардувальники в ЗДА. Оприлюднена Біла Книга виявляє, що в 1968 році Британія зречеться своєї морсько-летунської бази в Адені, на південному шпилі Арабського півострова, та залишиться ще тільки в Сінґапурі, поки тамошня влада на це дозволить. У палаті громад відбулась з цього приводу драматична 2-годинна дебата. Морський міністер Крістофер Мейю теж зрікся.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР, У ПРОМОВІ З НАГОДИ 6-ИХ РОКОВИН НЕАКТУАЛЬНОГО НИНІ ПАКТУ З'ЄДНАННЯ З СИРІЄЮ, ГОСТРО ВИСТУПИВ проти Іранського короля Різи Павелі, проти туніського президента Габіба Бурґіби та проти савді-арабського короля Савда за творення ними „мусульманського бльоку" — буцім-то проти Єгипту. Він оскаржував американську й британську дипломатію, що це вона сприяє таким „інтригам" та заповідав, що Єгипет може ще навіть 5 років втримувати в Ємені свою велику армію для підтримки тамошнього республіканського, слухняного Єгиптові режиму.

ДЖАНСОН ПЕРЕСТЕРІГАЄ ВОРОГІВ, ЩОБ НЕ ВІРИЛИ В НЕЗГОДУ В АМЕРИКАНСЬКОМУ НАРОДІ

Ню Йорк. — Президент Джансон перестеріг ворогів Америки, під якими в дану пору слід розуміти комуністів у Північному В'єтнамі, Китаї і Совєтському Союзі, щоб вони не вірили, що свобідна виміна думок, яка ведеться в Америці на тему закордонної політики, є проявом будь - якого внутрішнього роздору. Президент Джансон зробив свою пересторогу у великій промові, яку виголосив в середу 23 лютого ц. р. на бенкеті у Валдорф Асторії з нагоди вручення йому так званої Відзнаки Свободи, що її передає Дім Свободи у Ню Йорку. Президент нав'язав свою промову до „Чотирьох свобід", що їх сформулював був Ф. Д. Рузвелт та свободолюбних принципів його тодішнього противника Вендела Вілкі, кандидата Републіканської партії. Президент ствердив, що ті самі принципи з-перед 36-ох років зобов'язують і нині і так само, як ті два великі мужі з американського минулого не обмежували поняття свободи тільки до американського терену, так само тепер не може робити це реальна американська закордонна політика. Цим головно Президент мотивував конечність вести війну у Південному В'єтнамі проти північно - в'єтнамської аґресії. Президент сам собі ставив низку запитів і відповідав на них „так" або „ні". Він відповів рішуче „ні", коли йдеться про „сліпе поширення війни". Президент ще раз ствердив, що Америка не воює проти ніякої країни і ніякого режиму та не хоче війни з будькотрою країною, а тільки виконує союзницьке зобов'язання і боронить Південний В'єтнам проти збройної аґресії збоку Північного В'єтнаму. Президент звернув увагу, що з-посеред дев'ятьох сиґнатарів Південно-східнього Азійського оборонного пакту — сім дають активну допомогу в колективній обороні Південного В'єтнаму. Він прославляв головного команданта збройних сил у Південному В'єтнамі генерала Вестморленда і заявив, що коли той зажадає більше військ, то його вимогу негайно прихильно розглянуть. Так само Президент з великим признанням висловився про державного секретаря Діна Раска і амбасадора Артура Ґолдберґа в Об'єднаних Націях та згадав про поворот віце-президента Гюберта Гомфрі з успішної подорожі до дев'ятьох далекосхідніх країн.

КОНҐРЕС УХВАЛИВ 6 БІЛЬЙОНІВ ПОДАТКІВ

Вашинґтон. — Американський Конґрес виявив підтримку політики президента Джансона в його боротьбі на двох фронтах з комуністичною аґресією у В'єтнамі і з біднотою на терені ЗДА, ухвалюючи в середу 6-більйоновий податковий закон. Якщо цей закон буде прийнятий і Сенатом, тоді вже в травні цього року цей новий закон відчують платники податків на своїх заробіткових чеках. Новий податковий закон упорядковує податки так, що особи з меншим заробітком будуть платити менші податки, а для осіб з більшим заробітком податок зросте, як теж накладає більші податки на автомашини і телефони. За цим новим податковим законом голосувало 246 конґресменів, в тому 200 демократів і 46 республіканців, а проти закону заявилось 146 конґресменів, в тому 58 демократів і 88 республіканців. Ухвалений в середу закон є лише частиною загального податкового закону. Голова конґресової Комісії Способів і Засобів демократичний конґресмен із Арканзас Йілбур Міллс заявив, що тепер ще передчасно проєктувати підвишку загального податкового закону. Конґресмен Міллс вияснював, що покищо теж невідомо, чи це залишиться єдина звишка податків, що її ухвалює теперішній Конґрес. „Потреби вимагають, щоб ми збалансували якнайбільше бюджет — сказав Міллс — але я є проти того, щоб підносити податки тепер." Міллс думає, що можна покрити збільшені воєнні видатки обмеженнями в іншех ділянках і в цей спосіб господарити в рамах дотеперішних річних прибутків. Ухвалений Конґресом податковий закон переходеть в п'ятницю до Фінансової Комісії Сенату і сподіються, що він буде прийнятий і Сенатом. Цей закон підносить податок на автомашини на 7 відсотків і на телефон на 10 відсотків, як теж визначує нову систему оподаткування від прибутків. Для прикладу, жонатий мужчина з двома дітьми платитиме на основі цього закону від річної платні 5,000 долярів — 65 центів податку тижнево менше, ніж платив, від річної платні 7,500 дол. — 6 центів тижнево менше, а від річної платні 10,000 дол. — 1.38 дол. тижнево більше і від 15,000 дол. річної платні — 6.23 дол. тижнево більше.

Віце-президент Гомфрі повернувся з подорожі по Азії

Віце-президент Гюберт Г. Гомфрі перед відлетом з Далекого Сходу до Америки, відбув ще в Сеулі конференцію із південно-корейським президентом Чунґ Гі Парком, який мав прибобіцяти висилку дальших південно-корейських військ до В'єтнаму.

Вашинґтон. — Віце-президент Гюберт Г. Гомфрі повернувся з двотижневої поїздки по Азії для вияснення мирної політики ЗДА і для здобуття для неї підтримки азійських націй. — Гомфрі прилетів ґелікоптером на подвір'я Білого Дому, де його ожидали Президент, секретар закордонних справ Раск, спеціяльний асистент президента Банді й інші офіціяльні особи. Гомфрі і Президент обнялись на привітання. Президент висловив своє запевнення, що поїздка Гомфрі вияснила мирну політику ЗДА і здобула їй підтримку далекосхідніх держав. Гомфрі говорив дуже похвально про американських вояків, які захищають Південний В'єтнам і разом з тим і весь вільний світ перед комуністичною аґресією, і сказав, що боротьба у В'єтнамі перехилилась на користь Америки. Гомфрі додав, що Америка заанґажована у В'єтнамі на двох фронтах, на фронті військової боротьби з аґресією і на фронті економічно-соціяльної боротьби за побудову самовистарчального суспільства у вільному В'єтнамі. І Президент і віце-президент хвалили працю амбасадора Гаррімана, який був членом місії Гомфрі. В четвер віце-президент Гомфрі складає звідомлення із своєї поїздки перед провідниками демократичної і республіканської партій.

МекНамара заповідає можливість частинної мобілізації та покликання резервістів

Вашинґтон. — Секретар оборони Роберт Мек Намара, зізнаючи на об'єднаному засіданні Сенатської Комісії Збройних Сил і Підкомісії оборонних видатків, заявив, що треба буде зарядити частинну мобілізацію та покликати деякі річники резервістів, коли ворог поширить війну у В'єтнамі. Секретар оборони підкреслив, що Уряд досі старався не покликувати резервістів і доповнення до В'єтнаму висилав із того, що збільшувано число покликуваних рекрутів, що уможливлювало висилати на фронт до В'єтнаму вишколені відділи активної служби. Але тепер Північний В'єтнам значно збільшив свої збройні сили, а також комуністичний Китай збільшив свої війська, які починає пересилати до Тайленду, подібно, як це робив із Північного В'єтнаму, пересилаючи збройні сили до Південного В'єтнаму. Тому то, казав МекНамара, і ми мусимо збільшити свої збройні сили у В'єтнамі і це може статися за допомогою частинної мобілізації. Мек Намара підкреслив, що Президент часто заявляв, що ЗДА дадуть своїм командантам у В'єтнамі все потрібне, щоб здобути там перемогу. Тепер заходить потреба збільшити американські збройні сили тому, що ворог поширює війну, яку ЗДА бажали втримати в обмежених рамках. Тому треба буде зарядити частинну мобілізацію. Департамент Оборони повідомив про те, що покличе до військової служби 900 санітарів, яких треба для піклування над раненими вояками у В'єтнамі. Крім секретаря оборони зізнавав і голова Об'єднаних Шефів Штабу, генерал Ерл Дж. Вілер, який сказав, що щоденник „Ню Йорк Таймс" не вірно написав, що ЗДА мають замало сил на Далекому Сході, щоб могти протиставитись комуністичній загрозі.

Надгудсонську Округу відзначено за взірцеву участь в акції розбудови УНС

Джерзі Сиframework. — В суботу, 19 лютого 1966 р. тут, в приміщенні Українського Народного Дому відбулися організаційні збори місцевої союзової округи, в склад якої входять одинадцять місцевих Відділів УНСоюзу та два з Байону. На зборах головний секретар УНСоюзу, Ярослав Падох, проголосив надґадсонську округу одним з першунів минулорічної кампанії за розбудову УНСоюзу, за те, що вона відсотково, порівнюючи з числом своїх членів, взірцево виконала своє завдання, придбавши для УНСоюзу 197 членів, і в цей спосіб вповні виповнила призначену їй квоту. Варто згадати, що рік раніше, тобто в 1964 році, округа здобула 86 нових членів, отож її здобуток в 1965 році є більш ніж вдвоє кращий за попередний рік. Завдяки цьому надґадсонська округа заняла почесне місце побіч великої філядельфійської округи, яка здобула першенство за найбільше число придбаних членів у минулому році та побіч округ Монтреалю, Торонта і Нюарку, які подібно, як Джерзі Сити, вповні типовнили призначену їм квоту нових членів

Відмічуючи велике досягнення місцевої округи у важливому передконвенційному році, д-р Я. Падох відзначив місцевих союзових діячів, які найбільше причинилися для цієї перемоги, та на чолі яких стоять відділові секретарі Дмитро Дидик, що здобув в минулому році 58 нових членів, пані Квітка Стецюк, яка придбала в тому часі 28 членів, пані Стела Расн, яка придбала 20 членів та Теодор Литвинюк, що придбав також 20 членів. С. Расн і Т. Литвинюк, подібно, як пані Стецюк, процюють в головній канцелярії УНСоюзу. За ними йдуть такі заслужені діячі, як секретарі Михайло Баран і Михайло Волошин з Байону й голова округи Антін Шаран, які придбали по 12 членів, та Степан Островський, що здобув 10 членів. Заслужилися також у минулорічній праці секретарі П. Костик, і В. Челак. За свої успіхи пп. Дидик, і Стецюк одержкли срібну, а

(Закінчення на стор. 3-ій)

Учасники Організаційних Зборів Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Джерзі Ситі і Байону. Сидять від лівого: Іван Грабар, Дмитро Дидик — секретар Окружного Комітету, Володимир Сохан — асистент головного секретаря УНС, д-р Ярослав Падох — головний секретар УНС, Антін Шаран — голова Окружного Комітету, Квітка Стецюк, Михайло Баран і Петро Костик — касир Окружного Комітету. Стоять зліва: Іван Патуляк, Михайло Волошин, Лев Гавадзин, Мирон Сірий, Микола Попович, Степан Островський, Володимир Козак, Олекса Барна, Григорій Салюк і Іван Сеньковський.

НТШ протестує проти московських вироків

Ню Йорк. — Президія Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА взяла до уваги, на своїй нараді дня 17-го лютого 1966 року, звідомлення про суд над московськими письменниками у Москві та його вироки, і ухвалила оголосити таку заяву:

1. Весь вільний світ мав іще одну зайву нагоду переконатися про стан свободи думки, слова і друку у Совєтському Союзі. Якщо московські комуністи так поступають із московськими письменниками, то всі можуть збагнути ту неволю і терор, в яких живуть і мусять діяти письменники й науковці всіх, Москвою поневоленех народів, в першу чергу — України.

2. Президія НТШ в ЗДА підносить свій голос обурення і протесту проти того процесу і його вироків, обороняючи сам принцип свободи слова і друку, без огляду на те, що засуджені є комуністами і московськими імперіялістами. Президія НТШ в ЗДА таврує той суд і засуд, як варварство сучасної доби, що зкйвий раз доказує, що Совєтська поліцейська імперія стоїть поза громадою цивілізованих держав.

3. Президія НТШ в ЗДА гаряче піддержує боротьбу московських письменників за свободу думки, слова і друку, і рішає посилити свою боротьбу перед форумом громадської опінії за свободу думки, слова і друку для всіх, Москвою поневолених народів, їх письменників і науковців, у першу чергу поневоленої України.

4. Президія НТШ в ЗДА рішила переслати цей протест до Державного Департаменту з проханням, щоби американські представники в Об'єднаних Націях поробили, згідно з їх статутами, відпотідні заходи, щоб пошана засад людяности, людських прав та гідности людини, була забезпечена.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" У ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн. — Після успішних вистав у Трой, Амстердамі і Ютиці — Українська Театральна Група ім. Лесі Українки при Відділі УКА у Вотервліті, Н. Й. виставить оперету С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" у неділю, 27 лютого, о годині 4-ій в Українському Народному Домі у Гартфорді. Виступають: Я. Ліщинський, М. Гречаник, О. Баб'як, В. Літинський, Я. Кушнір, О. Мороз, В. Боднар.

Фортепіяновий супровід — проф. І. Заячківська-Гаврилюк. Хором і оркестрою дириґує Я. Кушнір. Виступає Танкова Група „Верховина" з Вотервліту під керівництвом М. Савкова. Декорації — М. Коргун, адміністратор — І. Романишин.

ВИСТАВКА РОМАНА ПАЧОВСЬКОГО

Ню Йорк. — В неділю, 27-го лютого буде відкрита в ґалерії Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку виставка праць мистця Романа Пачовського. Виставку спонзорує Нюйоркський Відділ Об'єднання Мистців Українців в Америці й вона буде тривати до 13-го березня.

НТШ ВШАНУВАЛО САМІЙЛЕНКА

Ню Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштувала 19 лютого в залі Укрїнського Інституту Америки в Ню Йорку — Наукову Конференцію для вшанування сторіччя народин письменника Володимира Самійленка. Конференцію відкрив проф. д-р В. Лев. Першу доповідь на тему „Творчий шлях Володимира Самійленка" виголосив ред. В. Верган, подаючи у своїй доповіді образ Самійленка, як повістяра, драматурга, лірика, сатирика та перекладача з чужих мов. Проф. д-р В. Лев говорив про переклади В. Самійленка з мов французької, російської, еспанської, італійської (Данте — „Пекло") та першої пісні „Іліяди". Післяслово сказав проф. д-р М. Тершаковець.

ПАНІ САМОФАЛ ПРОФЕСОРОМ

Ню Бритен, Конн. — Пані Анна Самофал була підвищена до ранґи асистента професора Центрального Коледжу стейту Конектікот у Ню Бритен. Пані Самофал є бібліотекаркою лябораторії що зв'язана з цим стейтовим коледжом. Вона народжена в Україні, у Львові покінчила була учительську семінарію, а в ЗДА здобула ступінь бечелора в ділянці педагогії, як теж ступінь мастера в ділянці бібліотекарства. Анна Самофал студіює далі і змагає здобути ступінь мастера в ділянці навчання модерних мов. Пані Самофал замужна і має двоє дітей. Її син покінчив минулого року фармацевтичні студії. Вся сім'я є членами УНС.

УКРАЇНІКА У ЛОНДОНСЬКОМУ „СЛЯВОНІК РЕВЮ".

Лондон. — Недавно вийшло з друку число „Слявонік Ревю" за січень 1966 р. Журнал видає Школа Слов'янських Студій Лондонського університету.

В числі є також „українікa": стаття про комедію Самуїла Вльошіна „Колись у Севілі" пера Валеріяна Ревуцького, професора факультету слявістики Колюмбійського університету у Ванкувері; рецензія на книжку Г. Надарейшвілі „Шевченко у грузинській літературі" (у грузинській мові) пера Д. М. Лянґа; рецензія на книжку д-ра С. Ганака; та рецензія проф. М. Міллера на книжку проф. Я. Пастернака „Археологія Ганака; та рецензія проф. Я. Пастернака „Археологія України".

У показчику бібліографії вміщено: „Нариси з стародавньої та давньої історії українського народу „Р. Пліновецького та „Не для дітей" Ю. Шереха.

„ПАН КОЦЬКИЙ" ПРИЇЖДЖАЄ ДО НЮАРКУ

Нюарк. — Тут загостить в неділю, 27-го лютого Лисенків „Пан Коцький" у виконанні студентів філядельфійського Відділу Українського Музичного Інституту під управою диригента Юрія Оранського. Вистава цієї дитячої опери відбудеться в залі Вейлсбурґ Гайскул при вулиці Айві в Нюарку, в неділю, 27 лютого о годині 5-ій точно.

ВИСТАВКА КАРТИН ПРОФ. ДАМ'ЯНА ГОРНЯТКЕВИЧА

Нюарк. — 28-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нюарку влаштовує у власній домівці при Проспект Евню ч. 140 в Ірвінґтоні виставку мистецьких картин проф. Дам'яна Горняткевича. Виставка буде відкрита в неділю, 6-го березня о год. 5-ій після полудня.

ВИСТУП ІРИ МАЛАНЮК У ВІДНІ.

Відень. — Відома наша співачка Іра Маланюк виступила у Віденській Фольксопері в неділю 6 лютого 1966 р. в опері О. Ніколяї „Веселі жінки з Віндзору" у ролі пані Райх. Опера була поставлена в новій інсценізації проф. А. Ротта.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Дволичність Москви

З початком січня ц. р. в столиці комуністичної Куби, Гавані, відбулася — як уже інформовано в пресі — так звана триконтинентальна конференція. Це було міжнародне комуністичне збіговище, з численною участю також азійсько-африканських комуністів, яке, як і інші подібні міжнародні комуністичні з'їзди, стало зразу ж ареною совєтсько-китайського суперництва. Переліцитовуючись у революційній ревності з комунокитайськими делеґатами, головний представник СССР, секретар компартії Узбекістану та кандидат у члени Президії ЦК КПСС, С. Рашідов виголосив 7 січня промову, в якій задеклярував активну підтримку збоку СССР „революційним рухам" в латиноамериканських країнах, особливо — назвавши їх на ім'я — у Венесуелі, Колюмбії, Перу і Ґватемалі, як також на Антильських островах і в Пуерто Ріко. Щоб підкреслити вагу тієї своєї заяви, Рашідов і його співробітники провели на Економічній Комісії того з'їзду резолюцію про включення до фінансової допомоги латиноамериканським країнам — також зброї і амуніції для підтримки „визвольних рухів". Кореспонденти „Свободи" з Бразилії і Арґентини вже звітували про голосний відгук, що його спричинив той виступ Рашідова. 18-ть держав Латинської Америки зголосили офіційний протест до Секретаріяту Об'єднаних Націй проти порушення Москвою чартеру ОН, який забороняє втручатися в справи чужих держав, а Мехіко, яке того протесту не підписало, прислало окрему заяву, що воно теж проти всякої збройної інтервенції і аґресії.

Кремлівські володарі, мабуть, не сподівались такої реакції. Підбичовувані вічними закидами китайських комуністів, що вони, большевики, є „ревізіоністами, угодівцями та прислужниками американського імперіялізму", большевицькі проводирі вважають за найкращу оборону — виявляти себе перед світом ще більш революційними, ще більш комуністично догматичними. Але, сидіти на двох стільцях — співіснувати з Америкою і водночас таврувати її, як „імперіяліста-аґресора" — на довшу мету не можна. І те саме стосується інших країн: або зберігати сяк-так пристойні взаємини і торгувати з ними, або підривати їх підпільно-революційною роботою, використовуючи для цього Кастра і йому подібних аґентів міжнародного комунізму. Московська дипломатія осягнула найвищий ступінь „зручности", коли сам міністер закордонних справ СССР Андрей Громико в жовтні 1962 . в живі очі твердив у Вашинґтоні, що на Кубі нема совєтських ракет, а через тиждень після того виявлено, що ті ракети таки там встановлено. Але й та дволична гра не вдалася.

Можливо, що виступ Рашідова допоміг просовєтській течії перемогти на Гаванському з'їзді прокитайську, і підштовхнув Кастра до його протикитайської заяви. Але совєтські головачі, видно, вирішили, що таки Рашідов пересолив і що треба назверх здискредитувати його. І ось Микола Федоренко, у відповідь на згаданий офіційний протест 18-ох країн, заявив в Об'єднаних Націях, що Гаванська конференція не була „офіційною", що СССР „рішуче засуджує всяку інтервенцію у внутрішні справи чужих країн та в суверенні права народів", і що СССР „як завжди, бажає зберігати приятельські взаємини з країнами Латинської Америки".

Цей новий і яскравий доказ дволичности Москви — можна сподіватись — не залишиться без наслідків в опінії і поступуванні латино-американських народів.

Історики на послугах режиму

Один із американських коментаторів справедливо заявив, що Совєтський Союз заощадив би великі суми грошей, якби не мусів постійно переробляти і перевидавати своєї історії. Майже кожних десять років, починаючи від 30-их років, комуністична партія СССР переводить ревізію своєї минувшини, намагаючись представити її такою, якою вона потрібна в нових умовах і для нових людей. Хоч яку визначну ролю відіграв був, наприклад, Лев Троцький у революції, надармо шукати його імени в совєтській енциклопедії. Послідовно зникали із сторінок совєтських підручників і імена інших осіб, які були колись на вершку совєтської ієрархії, включно із Сталіном.

Під цю пору переводиться нова велика ревізія історії Совєтського Союзу, бо до 23-го з'їзду комуністичної партії потрібно її підробити. Про це відверто пише совєтська преса. У „Правді" з 29 січня в статті „Висока відповідальність істориків" сказано, що „історія виконує активну ролю у формуванні марксо-ленінського світогляду". Тож совєтські історики мусять прийти на новий комуністичний з'їзд із новими успіхами. В чому їх завдання? Просто підфальшувати історію партії і Совєтського Союзу так, щоб вона допомогла успішно перевести цей черговий з'їзд. Уже тепер говорять, що в новій совєтській історії не буде місця для Хрущова, ба навіть буде викреслена із протоколів 20-го партійного з'їзду його промова, в якій він розвінчав Сталіна.

Звичайно, ревізіоністичний дух, що в деякій мірі позначився на 20-му партійному з'їзді, непотрібний теперішнім вождям у Кремлі, і вони хочуть позбутись навіть натяку на те, що він існував. Недавно зроблено критичну оцінку короткої історії СССР, що вийшла друком за Хрущова. Новий шкільний підручник історії, що з'явився тепер на книгарських полицях Москви, приносить лише коротку згадку про Хрущова, як учасника „вітчизняної" війни і першого секретаря партії.

„Правда" у згаданій статті стверджує, що, мовляв, історія — це політична наука, і немає ніякої абстрактної історичної істини. „Перед істориком — сказано в тій статті — велика відповідальність, він мусить розглядати історію правдиво і не шукати об'єктивних позицій для історичної правди, що, мовляв, могла б бути вільною від партійного підходу". Отже, совєтський історик не може писати історію за історичними фактами, він мусить давати партійну оцінку цих фактів, добираючи лише ті, які корисні для партії, і навіть фальшувати факти. Такий „науковий" підхід до історії не новий. Вже за царату російські учені укладали підручники з думкою найкраще послужити режимові. Це ж вони привласнили Росії всю історію княжої України, відмовляючись від своєї власної історії того періоду, щоб задовольнити амбіції режиму. По цій лінії пішла й совєтська історіографія, яка пробує вимазати з історії факти про українську національну революцію, про визвольну боротьбу українського народу.

А. Заплітний

ХАРТІЯ ВОЛЬНОСТЕЙ

Минулого року англомовний світ відзначав 750-ті роковини Хартії Вольностей, знаної під назвою „Маґна Карта", тобто документу, на якому англійський король Джан 15 червня 1215 р. прибив державну печатку на леваді Ронімід, недалеко Лондону. Королівського підпису на ньому немає, бо ні він, ні високі державні урядовці не вміли читати й писати. Документ списаний на виправленій овечій шкірі середньовічною латинською мовою. Дотепер збереглися чотири копії: дві в катедральних церквах Англії, а дві в Британському Музеї.

Звичайно думають, що Велика Хартія це щось подібне до конституцій, що їх пізніше схвалювано в різних країнах. Сучасники навіть не уявляли, що вона стане переломовою подією в житті англійської нації. Вони назвали її „Великою", щоб підкреслити її окремішність від давнішої Хартії, що займалася тільки адміністрацією лісів. На ділі Хартія Вольностей, що має 63 уступи, ні в чому не подібна до пізніших конституційних законів у світі.

Головним її змістом є різного роду постанови цивільного, карного та адміністративного права. Наприклад, у ній визначено, скільки мають платити королеві лицарі та барони за звільнення від участи у війні; постанови про подружжя, про опіку над малолітніми, про права вдови, про міри і вагу в країні; про те, скільки король і його урядовці мають платити за харчі і транспорти в роз'їздах по краю; про те, що король має розпустити наємні війська; про те, скільки разів на рік мають судді роз'їжджати по повітах, щоб вирішувати всякі спори та карати винних; про те, хто має направляти мости та дороги і охороняти береги рік від обсування.

В Хартії Вольностей є також постанова про створення 25-членної Ради Баронів, до якої мають звертатися пошкодовані, а члени Ради їхні справи мусять передавати королеві на розгляд і полагодження. Це були найбільш наболілі справи лицарів та баронів, які почували себе покривдженими діями короля і його урядовців. Отже, завданням Хартії було покласти край усім тим надужиттям.

З усієї Хартії актуальними по нинішній день залишились тільки такі постанови: (1-ий уступ) „Англійська Церква має бути вільною. Її права не будуть поменшені, а її вольності не будуть обмежені"; (9-ий уступ) „Від боржника не вільно відбирати землі, якщо він має рухоме майно, яким можна покрити борг"; (20-ий уступ) „Людину належить покарати відповідно до її вини"; (39-ий уступ) „Вільної людини не будемо схоплювати, арештувати, відбирати від неї прав і майна, не будемо відмовляти їй охорони права, проганяти її з краю, позбавляти її суспільного становища, не вживатимемо супроти неї насильства ні самі, ані не накажемо іншим це робити, хібащо на підставі справедливого засуду через рівних та згідно з законом країни".

Решта постанов з часом утратила своє значення і є вже тільки джерелом для пізнання політичного і суспільного стану англійського суспільства на переломі 12-го і 13-го століть.

Хоч король і прибив державну печатку на перґамені, але зробив це не добровільно, а під загрозою революції, яка незадовго стала доконаним фактом. Барони також не були вдоволені з компромісу. Вони боялися, що король звелить виарештувати всіх тих, які домагалися Хартії.

Не знати, чим би все це закінчилося, якби король незабаром не помер. Його наслідники мали більше такту і розуміння потреб нації і держави. Пропустивши деякі уступи з первісної Хартії, вони потвердили решту постанов, між ними уступи 1-ий, 9-ий, 20-ий, 39-ий та постанову про створення Ради Баронів.

Через преценденти, інтерпретацію та звичаї з ходом часу витворилися в Англії поняття про волю віроісповідання, слова, преси, про незайманість особи — „габеас корпус", про суди присяжних і рівність перед законом.

З немічної та незначної Ради Баронів виріс в ході сторіч англійський парлямент, найкращий взірець участи нації в управлінні державою. Права „вільної людини" з 39-го уступу Хартії згодом поширено на мешканців міста та сіл, отже на цілу націю.

Хоч історична аналіза розвіяла багато романтичних додатків, що їх протягом віків дочеплено до Хартії Вольностей, це не значить, що вона не заслуговує на вдячну згадку сучасного англійського громадянства та людей доброї волі а цілому світі. Хоч у Хартії відразу чітко не сформульовано згаданих вольностей, залишається незаперечним фактом, що вона започаткувала характеристичний для вільного світу процес, який високо підніс прапор гідности людини і згармонізував її з інтересами загалу.

Хартія Вольностей втішається великою повагою та признанням у американців. Вони свідомі, що її постанови, особливо з 39-го уступу, стали основою їх конституції. У майже кожному стейті ЗДА є товариства, які час від часу скромно, але гідно відзначають дні її народження і з'ясовують її аплив на Декларацію Незалежности та Конституцію ЗДА.

Зі згадкою про Хартію Вольностей насувається думка про те, що є ще країни на нашій плянеті, в яких не має зобов'язуючої сили жадна постанова цього великого документу з-перед 750 років. Це значить, що правителі таких держав, як СССР і червоний Китай, не зважаючи на великі осяги в ділянці техніки, коли йдеться про гідність людини, народоправство і мораль, тримають майже більйон людей у закостенілих формах тиранії та тоталітаризму, незнаних навіть а часах народження Хартії Вольностей. Гірке почуття від цього стає ще болючішим на думку, що в цьому безпросвітному царстві духової та фізичної неволі карається також наш український народ.

ПРОБЛЕМИ ПОВНОГО ЗАТРУДНЕННЯ

Департамент Праці повідомив цього місяця, що число безробітних у ЗДА в січні зменшилося до 4-ох відсотків усіх робітних сил. Таким чином осягнено перший ступінь у боротьбі проти безробіття, яку п'ять років тому розпочав Уряд покійного президента Кеннеді, а тепер продовжує з не меншою рішучістю Уряд президента Джансона.

У січні 1961-го року президент Кеннеді заявив, що однією з цілей його внутрішньої політики є максимальне обниження відсотку безробітних, який п'ять років тому становив 7% всіх робітних сил країни.

Треба пригадати, що навіть найбільші прихильники Кеннеді не вірили тоді, що в цій ділянці вдасться осягнути якісь поважніші успіхи. Тепер навіть невірні Томи бачать, що помилялись: лише 4 відсотки всіх робітних сил ЗДА, отже 3,330,000 осіб, не мають праці, а на початку 1961-го року без праці було 5,750,000 осіб, які становили аж 7 відсотків.

Дехто не вірив у можливість зменшити число безробітних, вважаючи, що уряди демократичних президентів Кеннеді і Джансона стараються осягнути свою ціль невідповідними засобами. Демократичні уряди обидвох Президентів плянували поліпшити й приспішити розвиток економіки, скріпити купівельну силу населення та заохотити бизнесменів до більших інвестицій в нові фабрики та на влаштування. Робили це вони за допомогою збільшування федеральних видатків навіть і коштом дефіцитів у державному бюджеті, зменшування прибуткових податків та влегшування кредитів.

. У березні 1961-го року голова Федеральної Резервової Ради Вілліям МекЧесні Мартин заявив у Спільній Економічній Конгресовій Комісії, що урядовий плян зменшити число безробітних не може вдатися, бо навіть збільшена купівельна сила широких кол громадянства не зможе дати праці безробітним, які в більшості є некваліфікованими робітниками, а сучасна технологія вимагає фахівців у новостворених підприємствах. Мартин твердив, що також монетарною і фіскальною політикою не вдасться зменшити відсотка безробітних, і урядова політика в цьому напрямі зможе викликати інфляцію.

Як бачимо, Мартин помилився щодо зменшення числа безробітних, але його перестсрога щодо інфляції мала деяку основу. Економісти побоюються, щоб безперервний протягом майже п'яти років ріст економіки, не підсилив інфляційного тиску, який в останніх місяцях зростає.

Бран фахових робітників у деяких галузях промисловости відчувається вже тепер, а коли число безробітних зменшиться до рівня нижчого від 4-х відсотків, то цей брак буде ще дошкульніший, а при 3-ох відсотках, — це значить, коли майже всі здібні до праці будуть затруднені, робітників прийдеться приманювати щораз вищими платнями. І тоді з усією силою виявиться інфляційний тиск в економіці. Бо більші платні — це значить більші ціни на товари, отже менша вартість доляра.

Ми вже згадували, що на початку 1961-го року безробітних було майже 7 відсотків, а тепер є їх 4 відсотки. Але до цього треба додати, що в 1961-му році відсоток безробітних серед небілого населення становив 12.5, а тепер він становить 7. В 1961-му році відсоток безробітних у віці до 20-ох років дорівнював 15.2, а тепер він обнизився до 12. Уряд старається, щоб число безробітних становило більш - менш однаковий відсоток в усіх групах затруднених, щоб не було жадної дискримінації, ані расової, ані що до віку.

Представники Уряду вважають, що недостачі робітних сил в ЗДА ще немає, бо треба ще зменшити відсоток безробітних із 4-ох до 3-ох. З теперішних 3,330,000 безробітних ще майже мільйон зможе почати працювати, бо щойно тоді, коли безробітних є менше як три відсотки, створюється дійсний брак робітників.

Треба пам'ятати, що влітку цього року на американський ринок праці вийде принаймні півтора мільйона молодих робітників.

Дженерал Моторс продукує авта з двома забезпеченевими механізмами

Дітройт. — Автомобільна фірма Дженерал Моторс Корпорейшен повідомила, що вона продукує нові авта, модель 1967, які матимуть два нові забезпеченеві механізми, що охоронятимуть життя автоводія. Ці механізми, — це податлива керма, яка під час зудару авта з іншим автом або якимсь іншим твердим предметом, буде вигинатися, і автоводій не буде наражений на важке поранення, як це було досі, коли керма була головною причиною смертних випадків в автових катастрофах. Другим важним новим винаходом, який збільшуватиме безпеку їзди автами, будуть подвійні гальми. Корпорація Амерікен Моторс Корпорейшен пропонувала подвійні гальми ще в 1962-му році. Тепер вона заявила, що купить новий винахід податливої керми від Дженерал Моторс і застосує його в продукції нового моделю 1967 р.

НА ТЕМИ ДНЯ

УКРАЇНСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ

У залі Народного Дому появилась чужа людина. Американець. Та ще й з записником у кишені. Та ще й з фотоапаратом.

— Кореспондент! — хтось вигукнув.

— Американський кореспондент! — блискавкою понеслася новина серед публіки, що чекає початку якоїсь імпрези.

Люди, мов переродилися: той стілець у першому ряду підсовує гостеві, інший пробує ламаною англійщиною пояснити, що то за велика подія — вітати високого гостя, ще інший — просто дивиться на кореспондента широко відкритими очима, ніби вірн не йме зустрічі. А ось і голова, секретар, імпрезовий референт тут, як тут. Чемно вклоняються, беруть під руки гостя і ведуть на почесне місце. Буває, правда, спочатку ведуть до „бари", щоб гість з дороги відпочив. Або щоб одногодинного спізнення з початком імпрези не запримітив...

Як би там не було, на українській імпрезі був американський кореспондент. А раз був, значить і в газеті щось буде про імпрезу та українців узагалі. І так воно здебільшого й буває. Але трапляється нерідко й так, що з усього того виходить „пшик", цілий круглий „пшик", як у Понеділкових „Смішних сльозинах": або записки свої кореспондент загубив, або світлини „не вийшли". А буває ще гірше: замість „юкрейниєн" десь обов'язково „рашен" до газети влізе...

І все ж таки присутність американського кореспондента чи репортера на наших імпрезах — вельми бажана, і ми не тільки не проти працівників американської преси на наших імпрезах, а, навпаки, виправдуємо навіть оте надмірне запобігання перед чужими репортерами, хоч воно межує часом зі смішним, солодкосахаринним. Нам потрібні рупори української справи, і тими рупорами є американські журналісти, кореспонденти, репортери. І хай буде їх якнайбільше під час різних подій в українському громадському, політичному і культурно - мистецькому житті. Але...

Он у куточку промостився і сидить скромно якийсь українець. І в нього записник у кишені. І ь нього, хоч і старенький, фотоапарат. І він — кореспондент, репортер. Він навіть, здається, пенсіонер, а все ж таки мусів щось заплатити за вхід до залі. „Мусів", бо ніхто його під руки не візьме і на почесне місце в перших рядах не посадить, якщо навіть вступного квитка йому не запропонували як репортерові. Він — українець, отже „повинен" свій патріотизм виявляти завжди, постійно, обов'язково буваючи на всіх імпрезах, обов'язково пишучи в пресі про всі імпрези, обов'язково платячи за вступ на всі імпрези й обов'язково після вміщення статті про ту чи іншу імпрезу вислухувати повчання „мудреців", яким стаття не сподобалась. А що „мудреців" майже стільки, скільки присутніх у залі, а жалі до автора статті такі ж різноманітні, як і вся публіка, — то легко догадатися, чому він сидить так скромно у куточку перед початком імпрези...

Існує в деякої частини нашої еміґрації переконання, що написати репортаж з якоїсь події і видрукувати його в українській газеті — це найлегша, найпростіша і зовсім не така вже й важлива справа. Тому кваліфіковані українські репортери не цінються, а вони, в свою чергу, зневохочуються в наслідок невідповідного до них відношення, і перестають ходити на імпрези, не пишуть про них. Як результат — дописи пишуть або самі учасники імпрез, або їх організатори. Що то за дописи можуть бути в таких випадках — кожному ясно. Тому варто було б навчитися нам трактувати і нашого, українського, кореспондента-репортера не гірше, ніж чужого, американського, канадійського чи будь - якого іншого. Не лише заради самого репортера, бодай заради української преси.

Очевидно, що бувають і вимки з цього правила, але вони все ще є тільки вимками.

Іван Овечко

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДО ВІСТКИ ПРО СМЕРТЬ Д-РА М. ШЛЕМКЕВИЧА

У 30-му числі „Свободи" помилково названо журнал Фронту Національної Єдности у Львові, співредактором якого був бл. п. д-р Микола Шлемкевич, „Перелом". Цей журнал називався „Перемога".

Також неправильно написано, що цей журнал видавав Дмитро Паліїв, бо, хоч Дмитро Паліїв був творцем і провідником Фронту Національної Єдности та душею журналу „Перемога", видавав його Фронт Національної Єдности, до управи якого, крім Дмитра Палієва, належали: інж. Сильвестер Герасимович, Володимир Кохан, о. Михайло Блозовський і інж. Любомир Савойка, як члени політичної колегії.

Крім журналу „Перемога", в якім бл. п. д-р Микола Шлемкевич був співредактором, і щоденника „Українські Вісті", Фронт Національної Єдности видавав тижневик „Батьківщина", в якім теж співпрацював бл. п. д-р Микола Шлемкевич.

Інж. Любомир Савойка
Нюарк, Н. Дж.

С. Риндик

ДОЛЯ ІДЕАЛІСТА

(12)

— Завсіди було так, що, приносячи богам жертву (теля, барана чи бика), жерці самі поїдали їх, а богам лишали дим і пахощі від смаженини. Цілком таке саме відбувається тепер із соціялізмом, що має ощасливити життя всього людства, але ощасливлює виключно жерців соціялізму.

— Хочеш бути між чорними круками білою вороною, то пам'ятай, що задзьобають тебе і заклюють разом із твоїм білим соціялізмом. Не будь дурним! Плюнь на ідеали! Вони тобі нічого не дали, крім лиха.

Так чи трішки інакше думав Рекоша. Як ми з попереднього знаємо, він мав еластичну вдачу і легко пристосовувався до нових обставин. Коли був у гімназії, був значно твердішим. Але то були молоді роки . . .

— Не будь дурним! — твердо вирішив Рекоша.

„Не бути дурним" означало стати таким самим злодієм, як усі інші аґенти влади. І помалу, з додержанням якнайбільшої обережности, Рекоша пустився сам до індивідуалізації соціялістичного майна — до злодійства. З волі начальства їздив до Києва, а ще частіше до Одеси і привозив звідти повні вагони конфіскованого в буржуазії добра: соли, сірників, свічок, чаю, кави, рижу і всього того з їстівних речей, що давно зникло з продажу в Смілі та її околицях. Сконфісковані в Одесі склади мали чималі запаси цього добра, і ці запаси влада поквапно перевозила до Москви. Тільки якусь дещицю відпускала людям, що здійснювали ті перевозини.

За сіль і сірники можна було дістати на селі все.. чого прагнула голодна душа залізничника. Хліб і картоплю, сир і масло або навіть сало, а в місті — срібло, золото, діяманти, коштовні самоцвіти та бухарські каракулі. Жінки й полюбовниці комісарів та їх підручних посіпак почали носити золоті праушниці, наручники, намиста з коралів та перел, а також хутра з колишніх буржуйок.

Видаючи залізничникам згадане вище добро, Рекоша не забував за себе. Брак будь-якої контролі призвів до того, що він скоро зробився вправним шахраєм і злодієм. Це швидко зауважили хитріші дівчата й перестали сахатися його. Навіть навпаки, при зустрічі з Рекошею мило всміхалися до нього. Дійшло до того, що вдовичка знову запропонувала йому своє серце! На цей раз Рекоша дуже зрадів і вирішив негайно одружитися з нею. Та не всліг. Не допустила Семіраміда.

Пані Ліда оповідає фантастичну історію. Якби хтось інший казав це, я б нізащо не повірив. Каже, що Семіраміда дуже обурилась, коли довідалась, що Рекоша остаточно зрадив її, вирішивши женитися з вдовою. Від великого обурення три рази перевернулась у гробі. Але це не помогло. Тоді вона покинула могилу й прилетіла до Сміли. Царські шати залишила в гробі, бо не могла ж показатися в них серед большевиків. Надягнула на себе скромну тутешню одежу і в ній з'явилася перед очима зрадливого Рекоші.

Пані Ліда каже, що одного вечора Семіраміда, прикрившись хусткою, перестріла Рекошу перед самим домом. Стала поперек дороги. І він став і незрозуміло видивився на неї . . . Семіраміда трішки відкрила хустку, і очі Рекоші осліпила неймовірна краса!

— Я Семіраміда! — промовила красуня.

— Семіраміда?! — прошептав майже наголос Рекоша.

— Семіраміда!

Рекоша подумав, що це сон, і сильно вщипнув себе. Нічого не помогло: це не був сон. І не була це мара, а таки справжня жінка, красуня Семіраміда. Вона завважила, що Рекоша вщипнувся.

— Не щипай свого тіла даремне, — сказала, — а веди мене досередини і там перекокаєшся, що я говорю правду.

А в хаті одним махом скинула із себе одежу, і перед Рекошею стала незвичайної краси дівчина. Це була досконала скульптура, і Рекоша відразу переконався, що бачить перед собою вавилонську царицю Семіраміду. Упав перед нею, обняв її коліна і припав до них устами.

— Семірамідо моя кохана! Ідеале мій! — зволав, мов несамовитий.

Семіраміда стояла , наче статуя краси, і дозволила обціловувати себе від ніг до голови . . .

А вночі між ними відбулася така розмова:

— Пам'ятай, любий мій, — сказала Семіраміда, — що ти маєш дуже каятися передо мною і просити прощі.

— За що?

— За зраду.

— За яку?! — здивувався Рекоша.

— Ти ще питаєш? А хто забувся за мене і зійшовся з чорною, мов кагляйка, кокусницею? Хто проміняв царицю на просту дівку, що порпалася у брудних недогарках? Не пам'ятаєш? А хто сватався до Марусі Черкушівни, забувши за мене ради якоїсь нікчемної садиби? А хто сватався до вдовиці? А чіплявся до інших дівчат і нарешті обіцяв удовиці побратися з нею? Хто?

— Я . . . — сказав сокрушенно Ракоша. — Прости!

— Прощу, але за ці великі гріхи мусиш відбути покуту.

— З дорогої душі! Тільки кажи, яку?

— Маєш збудувати мені висячий сад.

— Бійся Бога, Семірамідо! — скрикнув Рекоша. — Я не потраплю простої собачої буди збудувати, а ти хочеш, щоб я висячий сад збудував! Я навіть не розумію, що це власне значить „висячий сад". Що воно таке?

— Я знаю, що ти для цього не такий мудрий, як до дівчат. Але будуватимуть майстрі, а я їм покажу, як і що. Ти тільки маєш їм заплатити.

(Далі буде)

Ню Гейвен, Конн.

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН 22-го СІЧНЯ

Цьогорічні святкування Січневих Роковин відбулося подібно, як в минулих роках. Проклямаціями губернатора стейту Коннектикат і посадника міста Ню Гейвену день 22 січня проголошено „Українським Днем". Цього ж дня на ратуші міста вивішено український прапор, який маяв поруч американського. Перед будинком Управи міста, під обеліском, на якому горить вічний вогонь, зложено лавровий вінок, прикрашений синьо-жовтими квітами, в пошану героям - борцям за волю. В цьому акті, започаткованому і закінченому молитвами українських священиків, взяли участь, крім представників УККА, українські комбатанти та відділи Пласту і СУМА.

Святочна Академія відбулася цього ж вечора в залі Української Кат. Церкви, при вул. Джордж. Започаткована гимнами (американський відіграла на фортепіяні студентка Христина Лукомська, український відспівали всі присутні) — її відкрив голова УККАд-р Михайло Сігурович. Зворушливо патріотичну промову закінчив він закликом словами поета „ЛюбітьУкраїну".

Слідувала „Пісня" Ревуцького та „Танок" Степового у виконанні челіста А. Сальво та фортепіяно Ю. Цибрівського. Д-р Ярослав Туркало відчитав ІУ Універсал та проклямації і привітання. Святочну промову виголосив колишній маршвлок Василь Мудрий. Були теж промова-привітання заступника посадника міста та патріотична змістом промова представниці Литовської громади. Квартет бандуристів в складі: Р. Левицький, І. Івашко, В. Юркевич і М Біленький виступав двічі, збираючи гучні овації. Рецитувала п. Галина Боровик „Я півземлі пройшов" і С. Орлюка „На Софійській площі". Завершенням програми було прекрасне „Тріо А-моль оп. І, І ч." у справді мистецькому виконанні Марусі Козак Гробельської-скрипка, Ю. Цибрівського — фортепіян та А. Сальва віолончельо.

В неділю 23 січня відправлено торжественні Богослуження в наміренні Українського Народу, в яких брала участь зорганізована молодь.

Н. Цибрівська

Звернення УККА в справі відзначення 50-их роковин смерти Івана Франка

28-го травня мине 50 років, як у Львові помер Іван Франко, найбільший після Тараса Шевченка український поет.

Український Конгресовий Комітет Америки проголошує цей 1966 рік роком Івана Франка, впродовж якого всі Відділи УККА і членські організації повинні відзначувати пам'ять цього великана духа відповідними академіями та концертами.

Іван Франко був не тільки поетом, але й великим ученим Він був дійсним і почесним членом Львівського Наукового Товариства ім. Шевченка, був редактором його наукових Записок філологічної секції, був редактором журналу Українського Літературно - Наукового Вісника. Крім того, Покійний був і дійсним членом чужих Академій Наук. Незалежно від того Він був великої міри громадським діячем, публіцистом, літературним критиком. Був співосновником двох політичних партій — радикальної і національно-демократичної. Його знання було універсальне, а зацікавлення різною тематикою подивугідне.

Іван Франко був послідовним борцем за українську національно-державну незалежність Українського народу і про те писав у своїх поетичних творах („Мойсей", Великі Роковини) і багато інших. Іван Франко є власністю цілого українського народу, а не диктаторської партії кремлівського типу, що намагкється брехнею та фальшуванням історичних фактів зробити Івана Франка марксистом і приятелем „старшого брата".

Український Конгресовий Комітет Америки вірить, що це звернення буде належно респектоване та виконуване.

При цій нагоді шлемо дружні привіти і побажання успіхів.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

П. С. За джерелами, потрібними до святкувань, треба звертатися до нюйоркського Товариства ім. Тараса Шевченка (302 Вест 13-та вулиця, Ню Йорк Сіті 10014). Там можна набути дві публікації, а саме:
1) Записки Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, том 166, ціна дол. 2.50 та 2) Вибір творів Івана Франка, ціна опр. прим. дол. 3.50).

Дітройт, Мич.

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ ПЛАСТОВИХ СЕНЬОРІВ

Воно, виходить, була ялинка, як самі господарі стверджували. Але крім куті та кількох колядок не було нічого різдвяного. Натомість виповняла вечір сатира на, чи про події минулого року. Можна б отже сказати, що був то облік подій і показання їх у кривому світлі критики рядової людини.

Своєрідним вступом була прочитана М. Бажанським „студія про людину". Автор старався показати нам її такою, яку витворили дії продовж двох воєн. Спочатку ідеалом його, і багатьох з нас, була людина з бронзи, революціонер. Концепція побудована на німецькій філософії, літературі, музиці, на українськім терені вона дістає питомі нашому народові прикмети, з оцього твердорізьбленого героя стає людина жива, з крови й кісток, з добром і злом і кермує нею демон. Він, втілений в персонажі Стефаника і Сартра, випускає їх на круті стежки сучасности, де помотані тенети зла. В них борсається Сартрівська людина. Сатира допомагає їй сприймати сучасне і кпити собі з нього, замість плакати.

У другій, більшій, частині показав Луцький оці помотані справи наші, в минулому році. Автор спирався на підвіконня вирізаного вікна в штудерно і помислово побудованій стінці, яку покривали вщерть рисунки - карикатури, що ілюстрували його нариси. А там і з'їзди і конґреси, собори і соборчики з рішеннями, що обов'язують одних тільки, там патріярхат і матріярхат — очевидно на конвенції СУА. Спосіб редагування наших газет, наша т. зв. „політика", що майже в цілості моталася довкола церковних справ, богослужбової мови, і календаря. Навіть кілька книжок попало під обстріл, головно з-під пера дітройтських авторів. Но і довга полеміка „пань докторових" про моду, чи одяг у колізії з патріотизмом, події на Діброві і в нутрі Пласту. Видатні карикатури нарисував Е. Козак, і вони розвеселювали публіку і заставляли її вибухати грімким сміхом.

Крім господарів — пластових сеньйорів і здружених з ними Пласприятів брали участь у вечері запрошені гості, що мали деяке відношення до пласту.

Кава і дуже добрі торти, та добрий провід голови Осередку праці пластових сеньйорів В. Колодчина робили цю „Дітройтську Газету" наскрізь вдалою імпрезою, що могла б була бути виведена в більшому і непов'язаному з Пластом середовищі.

Вечір відбувся 30 січня у пластовій домівці.

С. П.

Надгудсонська Округа...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

пп. Расн, Литвиняк, Шаран, Баран, Волошин і Островський бронзові ювілейні відзнаки УНСоюзу.

В зборах взяли участь секретарі та інші члени 9 Відділів; два Відділи, 196 і 275 з Джерзі Сити на зборах не були заступлені. Поміж приявними були десять свіжо обраних делегатів на конвенцію УНСоюзу. Вони й другі союзові діячі зобов'язалися до часу конвенції в половині травня ц. р. придбати УНСоюзові бодай по десять членів, щоб допомогти виконати а то й перевищити мінімальну конвенційну квоту нових членів в сумі 2,000 та придбати почесну конвенційну відзнаку, що її повинен здобути кожний делегат на конвенцію.

Збори обговорили плян дальшої праці, зокрема до часу конвенції особливо потребу получення двох неактивних відділів з більшими й активнішими, поширення нових забезпеченевих грамот УНСоюзу, акцидентової і термінової, які ще мало поширено на терені округи й влаштування на весну зустрічі членів з Джерзі Сиві і Байону, на пікніку, під вільним небом.

Після зборів відбулася гостина, влаштована окружною управою.ж

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 19.

С. Стошків, Маямі	$10.00	В. Вересюк, Ню Йорк	1.00
С. Спетрук, Монтреал	8.00	Є. Гаццц, Віндсор	1.00
І. Белен, Тітусвілл	6.00	К. Грицишин, Брентфорд	1.00
А. Гузар, Гойд Парк	5.00	В. Геба, Ст. Айленд	1.00
М. Кузьма, Сиракюз	5.00	А. Зайденберг, Бронкс	1.00
М. Пригар, Міннеаполіс	5.00	А. Закровський, Мідл Вілидж	1.00
І. Векіш, Питтсбург	4.00	В. Іваночко, Джансон Сіті	1.00
А. Влауцик, Куртіс Бей	4.00	Т. Ільчишин, Олифант	1.00
М. Польовий, Н. Арлінгтон	4.00	В. Кавоць, Ню Йорк	1.00
Я. Чехут, Ст. Мішел	3.40	І. Карашівський, Гартфорд	1.00
М. і А. Андреадіс, Лонг Айленд	3.00	С. Кімак, Лос Анджелес	1.00
Мгр В. Бучацький, Кандіяк	3.00	П. Ковалик, Питтсбург	1.00
М. Винничок, Фенікс	3.00	П. Когулька, Бруклин	1.00
Ю. Галамай, Клівленд	3.00	Н. Котик, Монтреал	1.00
Б. Гнідь, Сомервілл	3.00	М. Крук, Маямі	1.00
І. Гулей, Бруклин	3.00	М. Кулишич, Балтімор	1.00
А. Гула, Торонто	3.00	С. Курилів, Лівонія	1.00
Р. Дреср, Маунтен Вю	300	М. Куцик, Шикаго	1.00
Р. Жук, Монтреал	3.00	І. Лівчанин, Нюарк	1.00
С. Заверблий, Торонто	3.00	С. Лісовець, Бронкс	1.00
І. Квірмбах, Шикаго	3.00	О. Левицький, Вудгейвен	1.00
П. Кривюк, Віллард	3.00	К. Лукач, Вілкіс Берре	1.00
А. Маркович, Пассейк	3.00	С. Масловська, Берн	1.00
Д-р Т. Новосівський, Шикаго	3.00	Г. Москалюк, Філя	1.00
П. Пайтра, Ню Йорк	3.00	А. Нагірний, Соннисайд	1.00
Д. Палка, Парма	3.00	А. Нагорний, Клівленд	1.00
М. Самкайло, Бронкс	3.00	Л. Намака, Гарлей	1.00
Я. Трембач, Кенора	3.00	Д. Олексюк, Бриджпорт	1.00
С. Фесяк, Геміпон	3.00	В. Онисько, Клівленд	1.00
Т. Чикало, Арвіда	3.00	Г. Онищак, Шикаго	1.00
М. Бахматюк, Шикаго	2.00	М. Осадчук, Маямі	1.00
І. Борисенко, Пеорія	2.00	Б. Остапюк, Маямі	1.00
Д. Верес, Йонкерс	2.00	І. Палієвич, Дітройт	1.00
М. Гаврилюк, Філя	2.00	В. Панькевич Боффало	1.00
В. Гайдук, Шикаго	.200	Г. Плекан, Ст. Джозеф	1.00
С. Гасяк, Ст. Джозеф	2.00	А. Ратич, Балтимор	1.00
Інж. П. Грабович, Ню Брансвик	2.00	М. Ржепецький, Ню Йорк	1.00
І. Грещак, Ст. Пол	2.00	А. Сава, Прейрі Дю Чіж	1.00
П. Гордійчук, Клівленд	2.00	В. Сорочинський, Вінніпег	1.00
А. Каніцак, Йонкерс	2.00	І. Старейкий, Сиракюз	1.00
Ф. Кудляк, Джексон Гайтс	2.00	А. Стельмах, Сакраменто	1.00
Л. Музичка, Кентон	2.00	О. і З. Стельмах, Лівонія	1.00
С. Нич, Ню Йорк	2.00	А. Струк, Лардвілл	1.00
В. Новак, Честер	2.00	М. Чабан, Кліфтон	1.00
Н. Паращак, Торонто	2.00	І. Шкільник, Торонто	1.00
М. Протас, Кортланд	2.00		
А. Рибалт, Янґставн	2.00		
Л. Смик, Бінгемптон	2.00		
О. Смик, Бінгемптон	2.00		
І. Спендак, Дітройт	2.00		
А. Феданко, Бінгемптон	2.00		
А. Яворський, Бруклин	2.00		
П. Сахаревич, Лондон	1.50		
П. Пишний, Бруклин	1.10		
І. Андрусишин, Монтреал	1.00		
Л. Білік (С. К.) Відділ 243 —	1.00		
М. Верховий, Бруклин	1.00		

В УКРАЇНІ — ПОНАД 650 письменників

В другій половині квітня цього року відбудеться з'їзд письменників України.

Тепер, — як повідомляє „Радянська Україна" з 28 січня, — у спілці начисляється понад 650 письменників.

УРЯД АФРИКАНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ СОМАЛІ ЗАПРОПОНУВАВ Північному В'єтнамові, щоб створити спеціяльну Комісію з азійсько-африканських „невтральних" країн для обміркування можливостей мирного закінчення війни у В'єтнамі. Однак Північний В'єтнам відкинув цю пропозицію, ствердивши, що створення такої Комісії було б у принципі „втручанням у внутрішні справи В'єтнаму", на що не можна погодитись.

НІМЕЦЬКА ПРОТЕСТАНТСЬКА ЦЕРКВА ОБРАЛА на єпископа Берліну і східньо-німецької провінції Бранденбург декана Курта Шарфа з Західнього Берліну. Східньо-німецькі комуністичні власті не допускають його до виконування обов'язків на комуністичному терені. 63-річний Курт Шарф є наступником єпископа Отто Дібеліюса, який в травні ц. р. матиме 86 років і тому зрікся свого становища. Дібеліюс вславився своїм хоробрим протикомуністичним становищем.

В 1965-му РОЦІ АМЕРИКАНЦІ ЗАБОРГУВАЛИСЯ НА $8 БІЛЬЙОНІВ, купуючи так звані консумпційні товари на так звані рати. В грудні 1965-го року це заборгування збільшилося на $647 мільйонів. В 1965-му році за куплені авта американці заборгувалися на суму $3,680,-000,000, а в місяці грудні м.р. — кредит на авта збільшився на $344 мільйони. При кінці 1965-го року задовження американців внаслідок купівлі на рати виносило $67,406,-000,000, з чого аж $28, 201, 000,000 припадає на купівлю авт.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" У ДОВГІЙ СТАТТІ БОРОНИТЬ засудження двох письменників — Андрея Синявського і Юлія Дакісла — на довгі роки в'язниці — проти критики збоку не тільки вільної, але й комуністичної преси в західніх країнах. Стаття в „Правді" затитулована: „Соціялістична демократія і боротьба проти підривних ідеологічних дій". „Правда" твердить, що всі критики того засуду не розуміють „природи соціялістичної демократії".

З ЄГИПТУ ПРИБУВ ДО ВАШИНГТОНУ ПОЛК. АНВАР ЕЛЬ САДАТ, один із 12-ох змовників-старшин, які в 1952 році скинули з престолу короля Фарука і промостили шлях до влади Гамалеві Абдель Нассерові. У переговорах з американськими керівними чинниками він має підготовити ґрунт для поправи взаємин між ЗДА і Єгиптом, погіршені внаслідку узалежнення Єгипту в справах доставп зброї від Москви, активної інтервенції Єгипту в Ємені проти інтересів прихильних Америці арабських країн на Середньому Сході, та справою безкомпромісового відношення супроти Ізраїлю. Однак, покищо Нассер продовжує лаятися проти ЗДА і Британії.

Ділюся сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що в середу, 23-го лютого 1966 року ненадійно відійшов у Вічність мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.

ТЕОДОР БОРТНИК

проживши 47 років

ПАНАХИДА — в четвер, 24-го лютого 1966 р. о год. 8-їй веч. в пох. заведенні Литвин-Литвин, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 25-го лютого 1966 р. о год. 8:30 рано з того ж пох. заведення до української католицької церкви св. І. Хрестителя, а опісля на Hollywood Cemetery, Union, N.J.

В глибокому смутку —

дружина — ЮСТИНА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 3-го лютого 1966 року упокоївся в Бозі на Рідних Землях на 74-му році життя, наш Найдорожчий ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п. ВАСИЛЬ КОТИК

був. вояк УГА, примірний господар та засновник першої у селі молочарні, і активний у громаді, завжди жив надією за краще України.

Горем прибиті:
- донька — ДУСЯ в Україні
- син — ЙОСИФ в Канаді з родиною ЕДІТ і внук ЮРІЙ
- сини — ЯРОСЛАВ, МИХАЙЛО, ІГОР і доньки ГАНКА і ЛЮСЯ на Україні

СЛУЖБА БОЖА відправилася 15-го лютого 1966 р.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. МИКОЛИ СТЕФАНСЬКОГО

ревізора Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові, разом із глибокими висловами співчуття Родині, складаємо по $5.00, разом $30.00 на Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в ЗДА

Одарка і Роман Королі
Софія і Василь Дмитренко
Юрій Гончаренко
Марійка і Стефан Паньків з доньми Вірою і Любою
Марія і Павло Кукурузи з донею Оленкою
Алла і Александер Мінковичі з донею Люсею і сином д-ром Володимиром

Міннеаполіс, Міннесота

Замість квітів на могилу

бл. п. мгр. СТЕПАНА ВОЛИНЦЯ

який упокоївся 2-го лютого ц. р.,

КРУЖОК ПЛАСТПРИЯТУ в БОФАЛО

складає $15.00 на КоДУС

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 28-го січня 1966 року наша Найдорожча Дружина, Мати і Бабуня

бл. п. ОЛЕНА ШТОГРИН

Сповнені горем складаємо подяку всім тим, хто в найтяжчих хвилях нашого життя поспішив помогти родині зносити тяжкі хвилини горя, всім, що жертвували свої молитви, за віддання останніх прислуг Покійній, та за допомогу у влаштуванню похоронів.

В першу чергу дякуємо парохові Всеч. о. В. Гаповінському за відправлення Парастасу і похоронних Богослужень та теплі слова потіхи у прощальній промові.

Зокрема дякуємо усім представникам Товариств, а саме: п-ні Стефанії Пуппар, п. Л. Одежинській, п. Н. Лисогорові, д-рові В. Галанові, д-рові В. Рудницькому, п-ні О. Грабовенській, п-ні С. Вовчак, мгр. І. Скочилясові, за прощальні промови.

Рівнож дякуємо Впов. Паням з 43-го Відділу СУА за влаштування смачної перекуски.

Особливу подяку складаємо п. п. мгр. І. Скочилясові, інж. М. Ничові та п. М. Абрисовському за їхні прислуги і участь у відправах похоронів.

Ми дуже вдячні всім тим, що особисто взяли участь у похоронах, усім, що зложили жертви на Служби Божі, чи на інші цілі, як усно, письменно, телеграфічно чи телефонічно висловили своє співчуття та всім, що зложили квіти на гріб.

Вкінці дякуємо цим, що не могли особисто попрощати Покійної, але свої молитви заносили за її душу.

Усім щире спасибі.

МУЖ і РОДИНА

СПОРТ

Редагує: В. Соган

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ", Нюарк — відбуде зустріч із дружиною Галедон СК у п'ятому вечері сімкового футбольного турніру броварень Шейфера в п'ятницю, 25-го лютого в залі Арморі в Петерсоні, Н. Дж. Змагання починаються о год. 7:30 вечором у такому порядку: Айріш Ам. СК — Молфетта; „Ч. Січ" — Галедон; Алберона — Мадярський СК Вудбрідж; Санта Крос — Петерсон Доверс і Гобокен — Пассейк.

УСК Ню Йорк — візьме участь в другому крузі змагань сімкового футбольного турніру Німецько - Американського Футбольного Союзу в неділю, 27-го лютого, починаючи від години 2-ої по полудні в залі Вестчестер Кавнті Сентер у Вайт Плейнсі, Н. И. Вже в другій зустрічі цього дня УСК гратиме із сімкою НСК Бруклин. Опісля вісім переможців змагань другого круга розіграють між собою чвертьфінали, з яких будуть виеліміновані півфіналісти, а вкінці і фіналісти. Турнір має бути закінчений цього ж вечора.

ПЕРШОСТІ СУАСТ - СХІД У НАСТІЛЬНОМУ ТЕНІСІ

В суботу, 19-го березня в залі Дому УСТ „Чорноморська Січ" при 18-ій Евню та 12-ій вулиці в Нюарку відбудуться індивідуальні першості Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств — делеґатури УСЦАК на Сході ЗДА. Влаштовує змагання „Чорноморська Січ" на доручення СУАСТ-Схід. Керівник цієї імпрези, інж. Зенон Шпон, вже розіслав в імені СУАСТ - Схід і „Чорноморської Січі" запрошення взяти участь у цих змаганнях до всіх спортових товариств і спортових секцій молодечих організацій, які є членами СУАСТ - Схід. Зголошення учасників приймає інж. Зенон Шпон до 12-го березня на адресу:

Mr. Zenon Shpon, 493 Stuyvesant Avenue, Irvington, N.J. Телефон: 373-2373 (Area Code 201-

КЛК ТОРОНТО ЗДОБУВ ДРУЖИНОВУ ПЕРШІСТЬ УСЦАК

В конкуренціях чоловікінях за першість Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулися 20-го лютого на трасах Мавнт Блянк у Ст Фостин, Квібек, змагуни Карпатського Лещетарського Клюбу з Торонта здобули дружиновий чемпіонат Централі та мандрівну чашу, яку уфундували країнські підприємці міста Торонта.

В конкренціях чоловіків всі три перші місця, тобто в з'їздовому бігу, крутобігу та альпейській комбінації, завоював Юрій Салдит з КЛК Торонто. В жіночих конкуренціях лещетарка КЛК Торонто, Рома Муращук здобула перші місця в крутобігу і альпейській комбінації, а в третій конкуренції — з'їздовому бігу чемпіонкою УСЦАК стала Маріянна Флис із „Черника" Дітройт.

НОВА УПРАВА УСО „ТРИЗУБ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Український Спортовий Осередок „Тризуб" у Філядельфії відбув 6-го і 13-го лютого річні загальні збори. В першому дні зборів звітували про минулорічну працю члени уступаючої Управи УСО „Тризуб", які одержали на початку другого дня зборів на внесення Контрольної Комісії абсолюторію та признання за успішну і віддану працю. Уступаючу Управу очолював д-р Роман Голубінка, а членами Управи були: С. Бриндзей — фінансовий референт; П. Тарнавський — госп. референт; В. Гарасевич — ланка плавання; С. Сірий — аматорська ланка футболу; Б. Анюк — ланка відбиванки і д-р І. Павлічка — ланка тенісу.

На пропозицію номінаційної комінії вибрано вкінці зборів нову Управу УСО „Тризуб" в такому складі: С. Бриндзей — голова; П. Тарнавський і Б. Сірий — заступники голови; В. Біляїв — секретар; В. Манько — фін. секретар; Р. Пазуняк, Я. Полатайко, П. Чорів, В. Завадович, В. Посполита і М. Кічула — члени Управи. Поодинокі ланки очолили: Б. Анюк — відбиванки; В. Гевко — шахову; В. Гарасевич — плавацьку і д-р І. Павлічка — тенісову. До Контрольної Комісії увійшли: Ю. Прокопишин, С. Мазурок, Я. Жмуркевич, М. Субтельний і П. Ґенґало а до Товариського Суду: С. Спринський, С. Новоженюк і В. Варвара.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" АЙРІШ АМЕРІКЕН 1:1

Петерсон, 19-го лютого. — Четвертий вечір сімковового футбольного турніру Шейфер Ліґи закінчився в більшості несподіваними вислідами. Обидва фаворити „Ч. Січ" і Молфетта винесли цим разом по одній точці. Гобокен і Санта Крос здобули неочікувані високі перемоги.

„Ч. Січ" започаткувала свої змагання гарною грою, яка вже в 6ій хвилині оплатилася здобутком воріт із стрілу Чижовича. Та в ході дальшого змагу завзяті ірляндці зуміли вдержати та розбити чергові наступи січовиків. В другій половині ірляндці завдали багато труду обороні і воротареві „Ч. Січі' своїми скорими наступами, з яких один у 21-ій хвилині закінчився вирівнанням 1:1, після автового викиду м'яча в підворітню гущу змагунів. В другій півгрі слабше своїх можливостей заграв напад „Ч. Січі", який не використкв кількох нагод до здобуття переможних воріт. Ірляндцям таким чином вдалося вдержати чергового фаворита після перемоги над сильнішим Санта Крос і ремісу з Гобокен ФК.

По закінченні цієї гри представник броварень Шейфер вручив чашу футболістові „Ч. Січі" — Володимирові Чижовичеві, як найцінішому змагунові попереднього — третього вечора турніру. Склад „Ч. Січі": Махник, Каздоба, Савицький, М. Німерчинський, Снилик, В. Німерчинський, Чижович, Сольчаник, Попович.

ТАБЕЛА ГОР ПІСЛЯ ЧЕТВЕРТОЇ РУНДИ

	точки	ворота
„Ч. Січ"	6:2	13:3
Гобокен ФК	6:2	12:4
Пассейк СФ	6:2	10:9
Молфетта ФК	5:3	14:9
Санта Крос СК	4:4	12:7
Айріш Ам.	4:4	8:8
Мадяр. СК	3:5	5:9
Галедон СК	3:5	6:16
Петер. Доверс	2:6	6:12
Алберона СК	1:7	3:13

ЧОРНОМОР. СІЧ (ЮНАКИ) ГОБОКЕН ФК (ЮНАКИ) — 1:0 —

Норт Берґен, 20-го лютого. — Цю важливу перемогу здобули юнаки „Ч. Січі" на виїзді в Норт Берґен на площі Гобокену — Шіценпарку. Завдяки цьому успіхові юнаки „Ч. Січі" ввійшли до 3-ої рунди розгривок в стейті за чашу юнаків ЗД-Америки. Переможні ворота для нашої дружини здобув Ю. Чапля. Склад „Ч. Січі": Вовк, Чапля, Медюх, Арена, Гура, Гозій, Смук, Канайда, Вільчинський, Ердман, Лісевич, Ткач, Матіно, Заремба.

О. Твардовський

ТУРНІР КРУГЛІВ УНСОЮЗУ В АЛІКВІППА, Па.

Спортовий Комітет УНСоюзу веде інтенсивну підготову до Турніру Круглів, який відбдеться 29-го і 30-го квітня в місті Аліквіппа, Па. Вже розіслано всім Відділам УНСоюзу друки на зголошення дружин учасників турніру і відповідно до одержаних зголошень будуть устійнені пляни змагань. На знімці члени орґанізаційного комітету турніру. Стоять зліва: Андрій Джула, С. Прокопович, Василь Гусcap, О. Надзак, П. Добиш та І. Антушак. Сидять зліва: Гелен Олек, А Русинко і Е. Кармазин.

ПЕРША УКРНІНСЬКА ФУТБОЛЬНА ШКОЛА В АМЕРИЦІ

Цього року, починаючи з 27-го серпня, відбудеться на вакаційній оселі Верховина в Глен Спей, однотижнева футбольна школа для українських юнаків у віці від 12-ох до 21-го року.

Згідно з інформаціями одержаними від ініціяторів школи: В. Чижовича (тренера УСТ „Ч. Січі", Є. Чижовича (члена Управи УСТ „. Січ"), та Л. Луценка (члена УСТ „Ч. Січ"), на викладачів і інструкторів запрошені найкращі українські фахівці в Новому Світі, як також декількох визначних чужинців. На списку „штабу" викладачів находяться: Остап Стецьків, Олександер Скоцень, Володимир Закалужний (усі СТ „Україна" Торонто), Володимир Чижович, Євген Чижович, Зенон Снилик, Леонід Луценко (усі УСТ „Ч. Січ", Нюарк). З чужинців: С. Ґлісович, В. Бар і тренери з Вест Пойнту і Прат Коледжу. До участі в школі вже зголошені молоді футболісти, які є кандидатами до репрезентації юнаків ЗДА. Але організатори вірять, що ентузіястичний відгук знайде ця школа в першу чергу серед українських юнаків — членів численних Українських Спортових Товариств в ЗДА і Канаді.

Варто пригадати, що німецькі футбольні клюби з НАФСоюзу на протязі багатьох років вишколюють сотні своїх юнаків в подібних школах. Завдяки цьому в складах німецьких дружин змагаються переважно їх вихованці.

„Молодь — майбутність наших спортових Товариств" — цією фразою наші спортові діячі послуговуються дуже часто, а практично мало, або і нічого не діють для її вишколу. Тому тим більше цю нагоду повинні використати молоді українські футбольні таланти, а про це повинні подбати провідники українських спортових клюбів у ЗДА. Коли прогайновуватимемо такі нагоди та не зумієсмо виховати наших молодих футболістів, тоді майбутність футболу в ЗДА й Канаді треба буде поставити під знаком запитання.

Успіхи футбольної дружини „Чорноморської Січі" в українському складі доказують, що нашій молоді треба приділити більше уваги.

О. Твардовський

ТАРЗАН, ч. 5 580. Змагання за перевагу!

Збентежені появою іншого лева ґорили залишили Тарзана...

Щоб із шанобливим подивом спостерігати, як тепер два несамовиті володарі джунглів битимуться за перевагу.